

पतञ्जिका ७। इति शब्दरत्नावली ॥ गद्या ८
वाङ्मयः ६। इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा,
महाभारते। १। २२६। २०।
“जगद्बलमास्थाय ज्योषा च युयुजे धनुः ॥”)
माता। वसुधा। इति मेदिनी। ये, २ ॥
ज्यानि, स्त्री, (ज्या + “वैज्यान्वरिभ्यो निः।”
उणां ४। ४८। इति निः।) जीर्णता। हानिः।
तटिनी। इति शब्दरत्नावली ॥
ज्यायान्, [स्] लि, (अयमनयोरतिप्रयेन वृद्धः
प्रशस्यो वा इति। वृद्ध वा प्रशस्य + ईयसुन्
ज्यादेशश्च ततो “ज्यादादीयसः।” ६। १४। ६०।
इत्यलम्।) वृद्धतमः। तत्पर्यायः। वर्षी-
यान् २ दशमौ ३ प्रशस्यः ४। इत्यमरः। २।
६। ४३ ॥ अतिवृद्धः ५ दशमौ ६। इति
जटाधरः ॥ (यथा, मनुः। १। १३७। [पिता ॥”)
“ज्यायामनयोर्विदात् यस्य स्याच्छ्रोत्रियः
ज्यु, ड गत्याम्। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा-आत्म-
सकं-अनिट्।) ड, ज्यवते। इति दुर्गादासः ॥
ज्युत, इर दीप्तौ। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा-परं-
अकं-सेट्।) इर, अज्युतत् अज्योतीत् जुज्योत।
इति दुर्गादासः ॥
ज्युत, ऋ ड दीप्तौ। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा-
आत्म-अकं-सेट्।) अन्तःस्थादियुक्तः। ऋ,
अज्युज्योतत्। ड, ज्योतते चन्द्रः। इति दुर्गादासः ॥
ज्येष्ठः, जि, (अयमेवामतिप्रयेन वृद्धः प्रशस्यो
वा इति। वृद्ध वा प्रशस्य + इष्टन् ततो
ज्यादेशः।) अतिवृद्धः। अष्टः। (यथा, महा-
भारते। १३। १४३। ७।
“ज्येष्ठं वयंमनुप्राप्य तस्मादन्ते वै हिजः ॥”
ज्येष्ठानचचयुक्ता पौर्णमासीत्यङ्ग इति जैष्ठ्यौ
सा अस्मिन् मासीति पुनरङ्ग संज्ञापूज्यस्य
निधरनिधत्वात् वृद्धिः।) ज्येष्ठमासि, पुं।
इति मेदिनी। ठे, ५ ॥ अयजः। (यथा, रघुः।
१२। १६।
“दृढभक्तिरिति ज्येष्ठे राज्यदृष्ट्यापराड्मुखः ॥”)
अधिकवयः। इति भरतः ॥
ज्येष्ठतातः, पुं, (तातस्य पितुर्ज्येष्ठः। राजदन्तादि-
त्वात् पूज्यनिपाते साधुः।) पितुरयजः।
इति शब्दरत्नावली ॥ ज्येष्ठा इति भाषा ॥
ज्येष्ठवर्णः, पुं, (वर्णानां ज्येष्ठः अष्टः निर्वहणं तु
वर्णेषु ज्येष्ठः। पूज्यनिपातः।) ब्राह्मणः। इति
शब्दरत्नावली ॥
ज्येष्ठवला, स्त्री, (ज्येष्ठाख्या वला।) सहदेवी।
इति राजनिर्घण्टः ॥
ज्येष्ठश्वश्रूः, स्त्री, (ज्येष्ठा पूज्या श्वश्रुरिव संज्ञात्वात्
पुंवद्भावाः।) पत्न्या ज्येष्ठभगिनी। वृद्धशाली
इति भाषा। तत्पर्यायः। कुली २। इति
हेमचन्द्रः ॥
ज्येष्ठसाम, [न] स्त्री, (ज्येष्ठं साम इति त्रिविक्रम-
धारयः।) सामभेदः। तदध्ययनाङ्गव्रतम्। इति
मिताक्षरा ॥ (यथा, महाभारते। १२। ३४८। ४६।
“ज्येष्ठं नामाभिविख्यातं ज्येष्ठसामव्रतं हरिः ॥”)

ज्येष्ठा, स्त्री, अश्विन्यादिसप्तविंशतिनक्षत्रान्तर्गता-
ष्टादशनक्षत्रम्। सा तु शूकरदन्तादिति-
तारकनितयात्मिका। इति कालिदासः ॥
वलयद्वयः। अस्या देवता इन्द्रः मिश्रगुणः।
इति दीपिका ॥ अत्र जातस्य फलम्।
“सत्कीर्तिपुत्रैर्विधेः समेतो
वित्तान्वितोऽथान्तसत्प्रतापः।
श्रेष्ठप्रतिष्ठो विकलखभावो
ज्येष्ठा भवेद्यस्य च जन्मकाले ॥”
इति कीर्तीप्रदीपः ॥ * ॥
(यथा, मार्कण्डेयपुराणे। ३४। १३।
“कुर्वन्तश्चातुराधासु लभन्ते चक्रवर्तिताम्।
आधिपत्यञ्च ज्येष्ठासु सन्ते चारोग्यसुत्तमम् ॥”)
गृहगोधिका। इति मेदिनी। ठे, ५ ॥ मध्यमा-
ङ्गुलिः। इति हेमचन्द्रः ॥ गङ्गा। इति राज-
निर्घण्टः ॥ धीरादिनायिकाभेदः। तस्या लक्षणं
यथा। परिणीतत्वे सति भर्तृरधिकक्रीडा।
इति रसमञ्जरी ॥ * ॥ अलङ्करीः। यथा भग-
वती प्रति महादेववाक्यम्।
“मां प्रणम्य पुनर्देवा ममत्युः क्षीरसागरम्।
तस्मिन् प्रमथमाने तु मया देवैश्च भाविनि ॥
ज्येष्ठा देवी समुत्पन्ना रक्तस्रग्वाससावृता।
उत्पन्ना सात्रवीदेवान् किं कर्त्तव्यं मयेति वै ॥
तामनुवंसदा देवीं सर्वे देवगणा भूषणम्।
येषां गृहान्तरे नित्यं कलङ्गं संप्रवर्त्तते ॥
तत्तं स्थानं प्रयच्छामो वासस्तत्र शुभानने ॥
यस्य गेहे कपालास्थिभस्मकेष्टादिचिह्नितम् ॥
परुषं भाषते नित्यं वदन्तानुवदादिनः।
सम्प्राकाले च ये पापाः स्वप्नन्ति मलचेतसः ॥
तेषां वैष्णवि संतिष्ठ दुःखदारिद्र्यादयिनी।
कपालकेशभस्मास्थितुषाङ्गाराणि यत्र तु ॥
तत्र ते सततं स्थानं भविष्यति न संशयः।
अकृत्वा पादयोः शौचं यस्तुचाभिति दुर्मतिः ॥
तं भजस्व सदा देवि। कलुषिणावृता भूषणम्।
दृष्ट्वाङ्गारकपालाभस्मालुकायसचर्मभिः ॥
दन्तधावनकर्त्तारो भविष्यन्ति नराधमाः।
रमस्व कलिना देवि। तेषां वैष्णवसु नित्यशः ॥
तिलपिण्डश्च नक्तश्च कालिङ्गप्रियुगुञ्जनम्।
कृत्वाकं विद्दराष्ट्रश्च विष्णुकोशातकीफलम् ॥
अलावृश्रीफलं ये वै खादयन्ति नराधमाः।
तेषां गृहे तव स्थानं देवि। दारिद्र्यदे। सदा ॥
इत्यादिश्च सुराः सर्वे ते ज्येष्ठां कलिबल्लभाम्।
पुनश्च मन्थनं चक्रुः क्षीराब्धिं सुसमाहिताः ॥”
इति पाद्मे उत्तरखण्डम् ॥
ज्येष्ठाम्बलीयः, पुं, (ज्येष्ठां म्बलीं वा नक्षत्रमर्हति
पौर्णमास्यामिति वृत्तिः।) जैष्ठ्यमासः। इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, शब्दार्थचिन्तामणिः।
“ज्येष्ठाम्बलीयमिच्छन्ति मासमाघादपूज्यजम् ॥”)
ज्येष्ठाम्बु, स्त्री, (ज्येष्ठं विविधरोगविनाशकलात् अष्टं
अम्बु तद्वलधौतं जलमिति। नित्यकर्मधारयः।)
तखुलाम्बु। इति वैद्यकपरिभाषा ॥ चैतुनि
जल इति भाषा ॥

ज्येष्ठाश्रमी, [न] पुं, (आश्रमीऽश्रयस्य इति।
आश्रम + इनिः। ज्येष्ठः श्रेष्ठ आश्रमी ॥)
“ब्रह्मचारी गृहस्थश्च वानप्रस्थोऽथ भिक्षुकः।
चत्वार आश्रमाः प्रोक्ताः सर्वे गार्हस्थ्यमूलकाः ॥”
“यथा वार्यं समाश्रित्य वर्त्तन्ते सर्वजन्तवः।
तथा गार्हस्थ्यमाश्रित्य वर्त्तन्ते सर्व आश्रमाः ॥”
इति वचनाच्च गृहस्थाश्रमस्य सर्वत्राश्रमेऽप्युल्लेख-
त्वात् तथालम्। गृहस्थः। इति हेमचन्द्रः ॥
ज्येष्ठौ, स्त्री, गृहगोधा। जैठौ इति टिकटिकौ
इति च भाषा। तत्पर्यायः। सुषलीरः सुसलीरः
कुक्ष्यमतस्या ४ गृहगोधिका ५ म्बली ६ टुक-
टुकी ७ शकुनज्ञा ८ गृहाणिका ९। इति
शब्दरत्नावली ॥ तस्याः पतनफलं यथा,—
“निपतति यदि पक्षी दक्षिणाङ्गे नराणां
स्वजनघनवियोगो लाभदा वामभागे।
उरसि शिरसि पृष्ठे कण्ठदेशे च राज्यं
करचरणद्विदिशा सर्वसौख्यं ददाति ॥”
इति ज्योतिषम् ॥
दिग्विशेषे तस्य शब्दफलम्।
“वितं ब्रह्मणि कार्यसिद्धिरतुला शक्ते हुताग्ने भयं
यास्यामभिभयं सुरद्विषि कलिर्नामः समुद्रालये।
वायवां वरवस्त्रगन्धसलिलं दिव्याङ्गना चोत्तरे
रेशाणां मरणं ध्रुवं निगदितं दिव्यचरणं खञ्जने ॥
ज्येष्ठौ सते क्षुतेऽप्यिवस्तुः केचिच्च कोविदाः ॥”
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
ज्येष्ठः, पुं, (ज्येष्ठानचचयुक्ता पौर्णमासीत्यङ्ग ङीप्
च। सा अस्मिन् मासे इति पुनरङ्गः।) मास-
विशेषः। ज्येष्ठानचचयुक्ता पौर्णमासी ज्येष्ठौ
सा यत्र मासे भवति सः। वृषश्चरविप्रारब्ध-
शुक्लप्रतिपदादिदर्शान्तखान्दः। वृषराशिस्थ-
रविकः सौरः। इति स्मृतिः ॥ तत्पर्यायः।
शुक्रः २। इत्यमरः। १। १४। ६६ ॥ ज्येष्ठः ३। इति
शब्दरत्नावली ॥ तत्र जातस्य फलं यथा,—
“विदेशवृत्तिः पुरुषः सुतीव्रः
क्षमान्वितः स्यात् खलु दीर्घसूत्रः।
विचित्रवृद्धिर्बिदुषां वरिष्ठो
जैष्ठ्याभिधाने जननं हि यस्य ॥”
इति कीर्तीप्रदीपः ॥
ज्येष्ठसामा, [न] पुं, (ज्येष्ठसाम अधीते यः सः।
इत्यङ्गः।) ज्येष्ठसामा। ज्येष्ठसामवेदाध्याता।
इति मिताक्षरा ॥
ज्येष्ठौ, स्त्री, (ज्येष्ठानचचयुक्ता पौर्णमासीत्यङ्ग
ङीप् च।) जैष्ठ्यपूर्णिमा। इति शब्दरत्नावली ॥
(यथा, तिथितत्त्वचरतमविष्णुपुराणवचनम्।
“कार्तिकी फाल्गुनी चैत्री जैष्ठ्यौ पञ्चदशी
सिता।
मन्वन्तरादयस्संता दत्तस्याचयकारिकाः ॥”)
ज्येष्ठौ च ॥
ज्यो, ड नियमे। व्रतादेशे। उपनीतौ। इति कवि-
कल्पद्रुमः ॥ (भा-आत्म-अकं नियमार्थ-व्रता
देशादौ तु सकं-अनिट्।) व्रतादेशो व्रता
देशः। ड, ज्यवते याज्ञिको नियमौ स्यादित्यर्थः।